

SŁOWO CZĘSTOCHOWSKIE

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z odnośnikiem do domu lub z przesyłką pocztową 2 złote. — Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Pocztovej Kasie Oszczędnościowej Nr. 307.955 — Redaktor przyjmuje codziennie od godziny 8 — 10-ej i od 17 — 18-ej.

Redakcja i Administracja:
Częstochowa, ul. P. Marji 32.
Telefon 22-00.
Radomsko, Częstochowska 9.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetry przed tekstem 40 gr. W tekście, za tekstem i nadesłane 30 groszy. Drobne ogłoszenia wyraz po 10 gr. Najtańsze ogłoszenie drobne zł. 1.00. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia skóne, fantazyjne, tabelaryczne i bilansowe o 50 proc. droższe.

Brak narzędzi produkcji.

Najważniejsze zadanie
Pożyczki Inwestycyjnej.

Do czego służą inwestycje? Do zwiększenia środków, jakimi posługujemy się wobec przyrody dla wydobycia z niej tego wszystkiego, co jest potrzebne dla zaspokojenia naszych potrzeb materialnych. Więcej pożywienia zdobędzie człowiek, orzący ziemię plugiem, aniżeli drewnianą sochą. Więcej odzieży zapewni się ludziom, jeżeli do jej wytworzenia przywoła się energię mechaniczną zamiast pracy samych tyłko rąk ludzkich. Więcej światła i ciepła wpręgnie się do potrzeb człowieka, jeżeli udostępni się mu nowoczesne źródło energii mechanicznej, aniżeli pozostawi jego użytkownikowi dawne i prymitywne urządzenia.

Polska jest uboga. Najważniejszy — i najbardziej tragiczny — problemat na szego życia gospodarczego — to niedostatek narzędzi, którymi rozporządzamy. Niedostateczna ich ilość i niedostateczna ich jakość. Aby się o tem przekonać, wystarczy spojrzeć na pierwszą lepszą „polską drogę”, która jest takim samym narzędziem produkcji i wymiany, jak lokomotywa, czy młot parowy. Uświadomi to nam też smutną prawdę, że pod względem rozwoju gospodarczego mamy olbrzymie, wiekowe zaniechania, które wyznaczają nam jedno z ostatnich miejsc wśród narodów cywilizowanego świata.

Nie mamy pod dostatkiem ani fabryk, ani kopalń, ani warsztatów rolnych dobrze zagospodarowanych, ani kolei, ani dróg. Przeludnienie wsi występuje u nas w stopniu niespotykanym na całym świecie. Rozbudowa gospodarcza kraju jest palącą koniecznością już nie tylko, jako droga do podniesienia dochodu społecznego, ale prosto, jako sposób zapewnienia elementarnych środków utrzymania setkom tysięcy corocznie przybywającej ludności kraju.

Zapewnić środki utrzymania — to znaczy stworzyć narzędzia pracy. Bez nowych urządzeń wytwórczych, bez maszyn, budynków, kolei energii wodnej, nie można w dzisiejszych warunkach rozwoju technicznego myśleć o nowych możliwościach zatrudnienia i zarobku.

Doniosłość prac inwestycyjnych była stale oceniana przez politykę naszego kraju. Nawet w momentach najgłębszej depresji rząd nie zrezygnował zupełnie z inwestycji publicznych, aby nie pogłębiać owej bolesnej dysproporcji, jaka istnieje między mocarstwową odpowiedzialnością Polski, jako organizmu politycznego, a ubóstwem Polski, jako organizmu gospodarczego.

Prawda, że ten wysiłek inwestycyjny nie odpowiadał swymi rozmiarami potrzebom 33-miljonowego Państwa. Ograniczała go nie tylko szczupłość środków, jakie można było na jego sfinansowanie poświęcić, ograniczała go również konieczność oczyszczenia gruntu zaważonego rumowiskami potężnego kryzysu światowego, konieczność usunięcia przerostów i dostosowania gospodarstwa do nowych warunków życia.

Dziś, kiedy znaczna część tej pracy została już dokonana, powstały korzystniejsze warunki „konjunktury” inwestycyjnej. Na rynku kredytowo-pieniężnym obserwujemy nieustanną poprawę. Surowiec, kapitał i praca szukają wzajemnie kontaktu, czekając na inicjatywę, na sygnał, na bodziec do

40.000 bezrobotnych zatrudnionych zostanie przy budowie dróg.

30 milionów zł. dadzą Fundusz Pracy i Pożyczka Inwestycyjna.

Tegoroczna wiosna stanowić będzie okres ożywionej pracy nad poprawą stanu naszych dróg bitych. Roboty drogowe prowadzone na terenie całego państwa — poza korzyściami natury gospodarczej — przyniosą zatrudnienie wielkim rzeszom bezrobotnych. Prócz sum preliminowanych na ten cel z wpływów Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej, uruchomione zostaną na ten cel znaczne kwoty z Funduszu Pracy.

Ogólna suma kredytów, przewidzianych na cele drogowe w budżecie Funduszu Pracy na rok 1935/36, wynosi zł. 30,892,800. Obejmuje ona kredyty na budowę nowych dróg i poprawę stanu starych oraz ulic miejskich przelotowych, posiadających poważne znaczenie dla komunikacji ogólnej.

W sumie kredytów z Funduszu Pra-

cy na roboty drogowe poszczególne województwa partycypują następującymi kwotami: m. st. Warszawa — zł. 1,808,000, woj. warszawskie — zł. 2,850,600, woj. łódzkie — zł. 5,691,000, woj. kieleckie — zł. 7,004,000, woj. lubelskie — zł. 794,500, woj. białostockie — zł. 781,400, woj. wileńskie — zł. 831,600, woj. nowogródzkie — zł. 185,800, woj. poleskie — zł. 155,800, woj. wołyńskie — zł. 240,800, woj. poznańskie — zł. 1,836,800, woj. pomorskie — zł. 1,112,200, woj. śląskie — zł. 2,972,000, woj. krakowskie — zł. 1,991,400, woj. lwowskie — zł. 1,591,100, woj. stanisławowskie — zł. 720,000, woj. tarnopolskie — zł. 325,800.

Jak wynika z tego zestawienia, podział kredytów uzależniono od potrzeb drogowych oraz stopnia nasilenia bez-

robocia w poszczególnych województwach.

O znaczeniu akcji finansowej Funduszu Pracy i jej wpływie na stan bezrobocia najwymowniej świadczy fakt, iż w ramach omawianego planu robót drogowych znajdzie zatrudnienie około 40,000 bezrobotnych.

Subskrypcja Pożyczki Inwest. przez członków rządu.

WARSZAWA. W pierwszym dniu subskrypcji 3 proc. Pożyczki Inwestycyjnej premier W. Sławek subskrybował na sumę 10,000 zł., ministrowie oraz prezes NIK. zasubskrybowali pożyczkę w wysokości półtoramiesięcznych poborów wraz ze wszystkimi dodatkami. Zaznaczyć należy, że p. premier, ministrowie i prezes NIK. w kwotach tych nie skorzystali z możliwości konwersji Pożyczki Narodowej.

Wiceministrowie oraz szereg wyższych urzędników władz centralnych subskrybowali Pożyczkę Inwestycyjną w podobny sposób.

Pływająca wystawa polska.

PENANG. Statek „Dardaus”, na którym urządzona jest pływająca wystawa wyrobów polskich, przybył do Penang. Wczoraj nastąpiło otwarcie wystawy. Wielkie zainteresowanie budzą meble, dykty oraz wyroby włókiennicze.

(Penang, zwana wyspą ks. Walji, znajduje się w odległości 3 klm. od półwyspu Malajskiego i 600 klm. od Singapuru. Głównym portem wyspy jest Penang, zwany również George Town. Przep. Red.)

Pierwszy polski trawler spuszczonej na wodę.

WARSZAWA. W stoczni modlińskiej odbyła się 10 kwietnia uroczystość spuszczenia na wodę wybudowanego dla marynarki wojennej trawlera „Czajka” (okręt do wylawiania min).

„Czajka” jest ostatniem słowem techniki w zakresie budownictwa okrętowego, wyposażona jest w dwa motory spalinowe, liczy 187 tonn wyporności, 42 i pół metra długości, 5 i pół metra szerokości oraz 1,7 mtr. zanurzenia. Podkreślić należy, że budowa okrętu w konona została całkowicie niemal w kraju.

Konwencja francusko-sowiecka.

PARYŻ. — W ciągu dnia wczorajszego minister Laval odbył dwukrotnie konferencje z ambasadorem Z. S. R. R. Potiemkinem.

W wyniku konferencji osiągnięto zasadniczo zgodę dwu rządów co do projektu konwencji, która zostanie podpisana między Francją i Z.S.R.R. w czasie wizyty min. Laval w Moskwie w dn. 23 kwietnia.

Konwencja francusko-rosyjska przewiduje wspólne zwrócenie się do Ligi Narodów, celem uzyskania zalecenia o potwierdzeniu i wzmocnieniu art. 10, 16 i 17 paktu Ligi Narodów. Oba kraje zobowiązują się do przyznania sobie nawzajem korzyści z tego zalecenia Rady Ligi, a także, iż wzajemne zobowiązania między Francją i Z.S.R.R., wynikające z art. 16 paktu Ligi, są ustalone.

Bank Spółdzielczy Przemysłowców i Kupców

z ograniczoną odpowiedzialnością

w Częstochowie, ul. Panny Marji 22 (gmach własny).

PRZYJMUJE ZAPISY

na 3% Premjową Pożyczkę Inwestycyjną.

Narady w Stresie zaczynają się.

LONDYN. Vansittart oraz inni członkowie delegacji brytyjskiej przybyli już do Stresy. Mac Donald i John Simon odlecieli do Paryża, skąd udadzą się w dalszą drogę do Stresy koleją. Ambasadorki włoski Grandi wyjechał już z Londynu do Stresy.

STRESA. Punktualnie o godz. 12 w poł. przybył tu z Sesto Calende trzymo torowym wodnopławcem Mussolini w towarzystwie podsekretarza stanu dla spraw propagandy i prasy hr. Ciano i

podsekretarza stanu spraw zagranicznych Suvicha

Stresa ma wygląd świąteczny. Wszystkie hotele położone nad Lago Maggiore udekorowane są flagami. Ogrodnicy pośpiesznie kończą prace w parkach i na barwnych skwerach nadbrzeżnych, pokrytych kwitnącem krzewiem. Nad jeziorem krążą hydroplany. Wzdłuż brzegów jeziora przeciągają oddziały młodzieży faszystowskiej, które przybyły powitać Mussoliniego.

Opozycja gdańska zaskarży wybory

GDANSK Organ gdańskiego centrum omawiając wybory stwierdza, że skończyły się one niepowodzeniem partii narodowo-socjalistycznej, która mimo zużycia 1 miliona guldenów na cele propagandowe nieznacznie tylko zwiększyła ilość głosów.

Zwycięstwo to odnieśli zresztą hitlerowcy tylko w okręgach wiejskich, gdzie aparat urzędniczy całkowicie panował nad sytuacją.

W okręgach miejskich szczególnie w Sopocie, które to miasto było donie-

podjęcia ruchu.

Taką inicjatywą sygnałem, bodźcem było rozpisanie przez Państwo 3 proc. Pożyczki Inwestycyjnej, mającej zaoszczędzone kapitały obrócić na dzieło rozbudowy gospodarczej kraju.

Cel, jaki sobie stawia nowa pożyczka, jest podwójny. Z jednej strony chodzi o dostarczenie pracy możliwie największej ilości ludzi, z drugiej — o wykonanie robót, które przez inicjatywę prywatną nie będą wykonane nigdy, bo indywidualnemu inwestytorowi nie dają możliwości wycofania włożonych kapitałów, choć opłacają się stokrotnie gospodarstwu narodowemu. Roboty te

— budowa dróg i kolei, regulowanie i uszlupianie rzek, wykopywanie kanałów, meljoracje gruntów itd. — mają nadto, jako najistotniejszy element swych kosztów pracę ludzką i stwarzają możliwość nierównie większego zatrudnienia robotników, aniżeli inwestycje „rentowne”.

Pożyczka Inwestycyjna, jako sposób wyrównania tragicznych zaniechań przeszłości i gospodarczego zbliżenia nas do cywilizowanych krajów Zachodu, stanowi najbardziej racjonalne użytkowanie gromadzących się oszczędności i rzucenie podwalin pod lepszą przyszłość narodu.

Ponad 5 milj. zł. salda dodatniego bilansu handlu zagranicznego Polski.

Bilans handlu zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska przedstawiał się w marcu r. b. według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego następująco:

Przywóz 198.381 ton wartości 69.694 tys. zł.

Wywóz 1.064.184 ton wartości 74.974 tys. zł.

Dodatnie saldo w marcu r. b. wynosi więc 5.280 tys. zł.

W porównaniu do lutego r. b. wywóz zwiększył się o 6458 tys. zł., natomiast przywóz wzrósł o 5.929 tys. złotych.

Znów dwa tajemnicze zaginięcia.

WARSZAWA. Do policji wpłynęło do niesienie, że w dniu 2 marca b. r. wyszedł z domu przy ul. Koszykowej 43 absolwent medycyny 30-letni Kazimierz Mroszkiewicz i dotychczas nie wrócił.

Niemniej tajemniczo przedstawia się zaginięcie 40-letniego Hilela Solnicy, kupca z Berezy Kartuskiej, który przyjechał przed kilku dniami wraz z Henochem Bursztynem, za interesami do Warszawy. Solnica w dniu 6 b. m. wyszedł na miasto i więcej nie pokazał się.

Tak więc serja tajemniczych zaginięć, jakie wydarzyły się w ostatnich czasach została powiększona jeszcze o dwa wypadki.

Groźba ponownego strajku robotników pluszowych.

ŁÓDŹ. — Mimo zlikwidowania długotrwałego strajku w zakładach pluszowych Finstera, który w myśl zawartej umowy zobowiązał się przyjąć do pracy wydalonych delegatów fabrycznych, właściciel fabryki zawiadomił inspektora pracy, iż delegatów tych będzie mógł przyjąć dopiero po pewnym czasie.

Robotnicy na wieść o tej decyzji postanowili strajk kontynuować i w środę nie stawili się do pracy. O ile nie dojdzie do rychłego zlikwidowania strajku we fabryce Finstera, należy liczyć się z możliwością ponownego wybuchu strajku w przemyśle pluszowym dla poparcia robotników zakładów Finstera.

Zbrodnia z zemsty.

BUCZACZ. Stanisław Kuźmiński z Kowalówki dopuścił się zbrodni z zemsty za to, że jego cioteczny brat Wł. Głowacki wydalil go z pracy. Zastrzelił on żonę jego i zranił ciężko 6-letniego syna. Kuźmiński dopuścił się zbrodni w kilka godzin później po wyroku sądowym, oddalającym jego pretensje do Głowackiego.

Zabójca z litości skazany na dwa lata więzienia.

WARSZAWA. Wczoraj zakończył się przed sądem warszawskim sensacyjny proces przeciwko Aleksandrowi Woickiemu, zabójcy ś. p. Marji Łobodowskiej, nieuleczalnie chorej siostrzenicy oskarżonego.

Woicki został skazany na 2 lata więzienia za zabójstwo w stanie silnego wzruszenia. Wymierzając tę karę, sąd wziął pod uwagę nieposzlakowane życie oskarżonego oraz, że przyczyną zabójstwa była litość i współczucie.

Sąd wbrew wnioskowi prokuratora pozostawił skazanego na wolności za przyrzeczeniem niewydalania się z Warszawy.

Znaczna część wpływów z pożyczki inwestycyjnej powinna być przeznaczona na celowe inwestycje miejskie.

WARSZAWA. W wyniku zjazdu miast polskich, Związek Miast czyni starania o ukończenie rozpoczętych inwestycji, względnie doprowadzenie nowopowstałych urządzeń do stanu używalności, bądź zlikwidowanie rozpoczętych inwestycji w sposób gospodarczo uzasadniony i podejmowanie nowych inwestycji, odpowiadających dojrzałym potrzebom miast, przedewszystkiem zaś inwestycji techniczno-sanitarnych i drogowych.

Zdaniem Związku Miast Polskich dokonane to być może między innymi przez przeznaczenie znacznej części wpływów z pożyczki inwestycyjnej na zasilenie Funduszu Inwestycyjnego z przeznaczeniem odnośnych kwot wyłącznie na celowe inwestycje miejskie, ułatwienie instytucjom kredytowym rozwinięcia szerokiej akcji pożyczkowej, umożliwienie tym instytucjom oraz dużym miastom nawiązania bezpośredniego kon-

taktu z kapitałem zagranicznym, poszukującym lokaty na zdrowych zasadach, udział Komunalnego Funduszu Pożyczko-Zapomogowego w gwarancjach spłaty pożyczek miejskich, skoordynowanie polityki i akcji kredytowej w stosunku do miast, prowadzonej przez poszczególne powołane do tego instytucje publiczne i dostosowanie warunków kredytu do charakteru poszczególnych rodzajów inwestycji.

Zjazd stwierdził, że istniejący zanik inwestycji miejskich jest zjawiskiem niepokojącym, powoduje bowiem nietylko zmniejszenie się roli gospodarczej miast ale uniemożliwia im tworzenie nowych wartości gospodarczych i kulturalnych w drodze racjonalnej akcji inwestycyjnej, jak również nie pozwala na zwiększenie stanu zatrudnienia, a w konsekwencji zwiększenie liczby konsumentów.

Sensacyjne samobójstwo znanego przemysłowca i finansisty.

WARSZAWA. Świat przemysłowy w Warszawie znajduje się pod wrażeniem wstrząsającego samobójstwa, popełnionego przez znanego finansistę i przemysłowca śp. Grzegorza Maranca.

Onegdaj Maranc przybył do hotelu Europejskiego, gdzie zajął pokój. Całą noc spędził na pisaniu listów, a rano służba znalazła go martwego, wiszącego na drzwiach.

Sp. Maranc był znany jako prezes towarzystwa „Zahate”, zajmującego się

importem i eksportem na wielką skalę. Towarzystwo to m. in. eksportowało beczki do Stanów Zjednoczonych, na czym straciło 2 miliony złotych. W ostatnich czasach interesy Maranca szły tak źle; że nie mógł on wywiązać się ze swych zobowiązań.

Był on właścicielem hubickiej rafinerii w Drohobyczu i współwłaścicielem dużej rafinerii pod Katowicami. Na tych interesach stracił 3 miliony zł. Maranc był obywatelem rumuńskim.

Trup w szafie akuszerki.

WARSZAWA. Niezwykłego odkrycia dokonali dwaj sekwestраторzy 12-go warszawskiego Urzędu Skarbowego w mieszkaniu akuszerki Cerki Ornadelowej przy ulicy Nowolipie 23. Sekwestраторzy przyszedli do mieszkania akuszerki w asyście tragarza, aby dokonać zajęcia rzeczy za zaległe podatki. Ponieważ w protokole zajęcia opisana była szafa, przeto sekwestраторzy usiło wali otworzyć ją, aby następnie rozebrać.

Niespodziewanie wbiegła z drugiego pokoju właścicielka mieszkania akuszerka Ornadelowa, która odrąciwszy sekwestраторów podbiegła do szafy i zabrała jakieś zawiniątko, a następnie szybko pobiegła do kuchni. Okazało

się, że paczka zawierała zwłoki niemowlęcia.

Stwierdziwszy tak makabryczną zawartość tajemniczej paczki sekwestраторzy udali się po policjanta. Kiedy po kilku minutach powrócili z posterunkowym, zwłok noworodka nie udało się odnaleźć, ponieważ akuszerka ukryła je. Natomiast w drugim pokoju w sypialni Ornadelowej zastano 21-letnią Marję Szabasównę, przyjeżdżną z Chełma.

Szabasównę poddano badaniu przez lekarza, który polecił przewieźć ją do szpitala.

Występną akuszerkę Ornadelową, która dokonała zakazanej operacji aresztowano. Zatrzymano również służącą akuszerki za ukrycie zwłok dziecka.

Żyrardów otrzymał wielkie zamówienia.

WARSZAWA. Zakłady Żyrardowskie przystąpiły do wykonania nowych zamówień, które umożliwią utrzymanie stanu zatrudnienia przez cały sezon wiosenny i letni. M. in. Żyrardów otrzymał dostawę 700.000 worków lnianych, przeznaczonych dla cukrowni w Polsce. Worki te dostarczone mają być dla cukru eksportowrgo zagranicę. Wartość zamówienia wynosi 1.300.000 zł.

Skazanie fabrykanta za płace w towarach.

ŁÓDŹ. Przemysłowiec łódzki, Lucjan Szyfer, właściciel fabryki wyrobów wełnianych, został postawiony w stan oskarżenia za niehonorowanie umowy zbiorowej i systematyczne obniżanie zarobków robotniczych. Robotnicy ponadto otrzymywali wynagrodzenie za pracę w towarach.

Szyfer został skazany przez referat karny inspektoratu pracy, na 2 miesiące bezwzględnej aresztu oraz grzywnę.

Równocześnie skazany został kierownik tej fabryki Zeglin na 2 tygodnie aresztu oraz grzywnę.

Ludzie, konie i wóz utonęli w polu...

KIELCE. Pod osadą Solec powiatu ilżeckiego wydarzył się tragiczny wypadek.

Mieszkańcy wsi Lipsko. Stefan Siebyło i Antoni Chmielnicki, powracający z pola, chcieli skrócić sobie drogę i przejechali przez dół, napełniony wodą. Wobec znacznego rozmoknięcia gruntu konie ugrzęzły na dnie dołu

wraz z wozem.

Siebyło i Chmielnicki utonęli. Zginęły również konie.

Zwłoki nieszczęśliwych ofiar wypadku wydobyto w pół godziny później.

Bratobójstwo.

LIUBLIN. We wsi Celinów pow. garwolińskiego podczas sprzeczki 13 letni Bronisław Zaczekiewicz uderzył nożem w okolicę serca brata swego 17 letniego Stanisława, który wkrótce zmarł. Bratobójca zbiegł.

Melina złodziejska w szkole.

BYDGOSZCZ. Na terenie jednej z miejscowych szkół powszechnych na przedmieściu Wielkie Bartodzieje zupełnie przypadkowo wykryto melinę złodziejską. Podczas przerwy w nauce pod jednym z chłopców zarwała się nagle podłoga i przerażony chłopiec... usiadł na poduszkach. Pod podłogą znajdowała się bowiem melina złodziejska wypełniona po sam wierzch przedmiotami domowego użytku: garderobą, bielizną i pościelą.

Bunt emigrantów austriackich w ZSRR.

MÓSKWA. Austriaccy emigranci socjalistyczni, którzy po rewolucji lutowej zbiegli z Austrii do Czechosłowacji, a stamtąd wyjechali za zezwoleniem władz sowieckich do Rosji, przypuścili gwałtowny atak na straż sowiecką, pilnującą obozu emigrantów. W związku z tem aresztowano 140 socjalistów austriackich, o których losie nic nie wiadomo. Rząd sowiecki wydał zakaz przyjazdu dalszych emigrantów austriackich do Rosji.

Jedna stużłotowa obligacja Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej jest lepszym wyrazem mądrej oszczędności niż beczynnianie przechowywane tysiące złotych.

Sensacyjna afera szpiegowska we Francji.

PARYŻ. — Policja francuska aresztowała jednego z najwybitniejszych agentów niemieckiej służby szpiegowskiej we Francji nazwiskiem Barnhuber. Szpieg ów, władający płynnie 8-ma językami, m. in. także i językiem chińskim, zdołał pozyskać zaufanie pewnych politycznych kół francuskich przez uprawianie propagandy porozumienia francusko-niemieckiego. Władze francuskie oskarżają go o szpiegostwo wojskowe i polityczne.

W sensacyjnej tej aferze należy oczekiwać dalszych aresztowań.

Czy klauzula złota w Belgii będzie zniesiona?

BRUKSELA. Najważniejszą sprawą, którą zajmowała się belgijska rada ministrów na ostatnim swem posiedzeniu, był problem dalszego utrzymania, wzgl. też zniesienia klauzuli złota w zobowiązaniach prywatnych.

Ostateczna decyzja będzie znana w najbliższym czasie, według krążących jednak pogłosek klauzula złota zostanie zniesiona w większości wypadków.

Posiadacze pożyczki belgijskiej, wypuszczonej w Ameryce, mogliby jednak uzyskać spłatę w złocie w przeciągu jednego roku.

Dalsze demonstracje antyżydowskie w Bukareszcie.

BUKARESZT. Uniwersytet w Bukareszcie został aż do odwołania zamknięty.

We środę przed południem odbyły się ponownie na wszystkich ulicach miasta demonstracje antysemityczne. Studenci zorganizowali następnie pochód, który ruszył przed redakcję pism. Do większego zakłócenia spokoju nie doszło.

Ochrona bezpieczeństwa w Szwajcarii.

BERN. Rada federalna zaaprobowała w zasadzie projekt ustawy o zapewnieniu bezpieczeństwa władzy rządu. Projekt ustawy przewiduje sankcje karne za nielegalną akcję na rzecz obcych mocarstw i za szpiegostwo.

Rewolucja w Chinach z powodu monopolu solnego.

SZANGHAI. Poważne zaburzenia wybuchły w Chinach północnych. Bezpośrednią przyczyną tych zaburzeń jest wprowadzenie monopolu solnego, które wywołało duże wrażenie wśród wieśniaków chińskich.

W prowincji Hupen chłopci chińscy z 13 okręgów wystąpili wspólnie przeciwko wprowadzeniu monopolu, stawiając zbrojny opór urzędnikom monopolu. Przeciwno zbuntowanym wysłane zostały oddziały policji i wojska. Na powagę sytuacji wskazuje fakt wystąpienia artylerji przeciwko zbuntowanym.

W wielu wioskach doszło już do starć pomiędzy chłopami a wojskami rządowymi. Po obu stronach są zabici i ranni.

W okręgach, objętych buntem, ogłoszono stan wojenny.

Kino „LUNA”

Dziś! Najwyższy poziom gry i reżyserji

SYLVIA SYDNEY i CARY GRANT

w najweselszej komedji sezonu p.t.

KSIEŻNICZKA

PRZEZ 30 DNI

Początek w dniu powszednie o g. 5.30; w sobotę o godzinie 4; w niedzielę o godz. 3 po poł.

Nad program: Dodatki dźwiękowe

Kino „EDEN” Aleja 12

Dziś z okazji przyjazdu do Częstochowy ulubieńców Publiczności

Hanki ORDONÓWNY

IGO SYMA dajemy ich wielki film Polski

p. t. SZPIEG W MASCE

według poczytnej powieści A. Marczyńskiego

Romans artystki — agentki obcego wywiadu z młodym oficerem lotnikiem

Nad program: Dod. dźwiękowe

W kilku wierszach.

— P. Prezydent Rzplitej przyjął wczoraj na pożegnalnej audjencji ambasadora Francji Laroche'a, któremu wręczył insygnia orderu „Orta Białego”. P. Prezydent ofiarował następnie ambasadorowi Laroche swą fotografię z własną dedykacją.

— Wczoraj zmarł w Warszawie w wieku 79 lat prof. dr. Antoni Gluziński, jeden z najwybitniejszych lekarzy i uczonych polskich.

— Prezydent policji gdańskiej zawięził organ partii socjalistycznej „Dan ziger Volksstimme” na 5 miesięcy, uzasadniając tę decyzję „podawaniem nieprawdziwych wiadomości przez to pismo na tematy wyborów gdańskich”.

— Ksiądz katolicki Feltermann w Mierzyszynie na terenie Gdyni został aresztowany pod zarzutem krytyki z ambony instytucji rządowych wolnego miasta.

— Nad wybrzeżem Atlantykiem przeszła niezwykle gwałtowna burza, która wyrządziła wielkie szkody. Żegluga przybrzeżna wskutek olbrzymich fal była utrudniona.

— Cały Berlin żył wczoraj wyłącznie uroczystościami z okazji ślubu premiera pruskiego Goeringa z artystką Enamą Sonnemann. Uroczystości te cechowała niezwykła pompa, równająca się najgłośniejszym ślubom w domach królewskich.

KRONIKA.

KALENDARZYK

Piątek 12 kwietnia. † Damjana.
Wschód słońca o g. 4,57. Zachód o g. 18,33

Nocne dyżury aptek.

W nocy z czwartku na piątek: III Aleja Narutowicza.

W nocy z piątku na sobotę: I Aleja, Wieluńska.

Pierwszy dzień subskrypcji pożyczki inwestycyjnej. W dniu 10 b. m. oficjalnie rozpoczęła się w całym kraju subskrypcja 3 proc. Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Pierwsze relacje z terenu całego kraju świadczą o bardzo wielkim zainteresowaniu społeczeństwa pożyczką inwestycyjną.

W wielu placówkach subskrypcyjnych stwierdzono już w tak krótkim okresie czasu nadszpiewanie wielki napływ subskrybentów. Delegat p. ministra skarbu do spraw pożyczki otrzymuje od placówek subskrypcyjnych z całego kraju depesze z wiadomościami o pomyślnym przebiegu subskrypcji.

Godziny handlu w tygodniu przedświątecznym.

Na mocy rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych w tygodniu przedświątecznym handel może się odbywać: w Niedzielę Palmową od godz. 13 po 18; od poniedziałku zaś do Wielkiego Piątku włącznie do godziny 21, w Wielką Sobotę zaś do godziny 20.

Otwarcie Rynku Narutowicza kwestją najbliższych dni. Sprawa otwarcia Rynku Narutowicza przybrała już kształty zupełnie konkretne. Nastąpi ono w dniu 1 maja. Do tego terminu cały handel z Nowego i Starego Rynku będzie przeniesiony na nowo-zbudowany rynek, obydwa zaś stare rynki, które od szeregu lat były głównym ogniskiem handlu ulicznego, odzyskają całkowicie charakter arterji ręczu ulicznego.

Osoby zainteresowane projekty budki nowego typu, który bezwzględnie obowiązywać będzie na Rynku Narutowicza, oglądać mogą w miejskim wydziale technicznym.

Wielka Loteria Fantowa na powodźlan. W związku z zanikiem wpływów ofiar na powodźlan, z drugiej zaś

Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów w Krakowie, w słusznym i chwalebnie dążeniu do ustalenia wzajemnego jak-najściślejszego zrozumienia między pocztą a publicznością, zorganizowała na terenie naszego miasta kilka odczytów na powyższy temat, delegując w charakterze prelegenta inspektora Jędręła, który w dniu wczorajszym wygłosił 3 odczyty a m. in. w Urzędzie pocztowym dla pracowników poczty, w gimnazjum im. H. Sienkiewicza dla uczącej się młodzieży i wreszcie o godz. 8 wiecz. w sali № 8 Magistratu dla przedstawicieli sfer gospodarczych.

Obszerna sala Magistratu szczerze była zapełniona liczną zebraną publicznością, którą w imieniu władz pocztowych powitał naczelnik Urzędu Poczty p. Cellary, w krótkich słowach informując audytorjum o motywach, którymi Dyrekcja kieruje się urządzając tego rodzaju odczyty.

Następnie p. inspektor Jędręł wygłosił swoją ciekawą prelekcję, której publiczność słuchała z żywym zaciekawieniem.

Prelegent w swym odczycie zapoznał publiczność z nowymi działami służby w postaci przekazów rozrachunkowych, zleceń wekslowych, poczty peonowej, poczty hotelowych, akwizytorów oraz znaczenia poczty lotniczej.

Po prelekcji wywiązała się dyskusja, w toku której poruszono cały szereg bolączek i potrzeb. M. in. znalazła omówienie sprawa skrytek pocztowych, które obecnie są nieczynne od godz. 12 do 15, co jest wysoce niedogodne dla publiczności. Poruszono również sprawę

strony wobec konieczności udzielenia dotkniętej katastrofą ludności dalszej pomocy przy zbliżającym się przednowku Społeczny Komitet zorganizował pod protektoratem Pani Prezydentowej Marii Mościckiej loterię fantową, z której cały dochód przeznaczony jest na powodźlan.

Zostało wydrukowanych 100,000 losów w w cenie zł. 1 za los wygrywających kilkanaście tysięcy fantów, jak: aparaty filmowe, radjowe, fotograficzne, brzozy, kryształki, majoliki, porcelanę, wino, perfumy, kakao, herbatę itp. wartości około 30 tysięcy zł. Ciągnięcie od będzie się w dniu 4 maja b. r.

Pewien kontygent losów przydzielony został Częstochowie i otrzymywać je można zarówno we wszystkich miejscowych kolekturach jak i u przedstawiciela Związku Artystów Scen Polskich p. Wacława Malinowskiego w Teatrze Miejskim.

Zebranie Informacyjne legjonistów polskich. Zarząd Oddziału Zw. Legjonistów Polskich w Częstochowie zawiadamia, że w dniu 17 b. m. o godzinie 18 ej odbędzie się w lokalu Związku miesięczne zebranie informacyjne. Obecność członków obowiązkowa.

Ubezpieczeni Ubezpieczalni otrzynamy nowe legitymacje. Jak się dowiadujemy, ubezpieczeni miejscowej Ubezpieczalni Społecznej otrzynamy nowe legitymacje. Jedynym kosztem jaki ich w związku z tem czeka będzie wydatek na fotografię, gdyż nowe legitymacje opatrzone będą fotografiami, co, należy się spodziewać, w zupełności uchroni plagę leczenia się na cudze legitymacje.

Termin rozpoczęcia wymiany talonu od obilgacji 5 proc. pożyczki konwersyjnej z r. 1924, ustalony obwieszczeniem ministra skarbu z dnia 21 grudnia 1934 r. (Monitor Polski № 297, poz. 408) na dzień 1-go kwietnia 1935 r., zostaje przesunięty na dzień 15 czerwca 1935 r.

Termin zakończenia wymiany, ustalony w powołanem wyżej obwieszczeniu na dzień 31 marca 1936 r., pozostaje przesunięty na dzień 15 czerwca 1936 r.

Lekarze i służba szpitalna będą szczepieni przeciw tyfusowi plamistemu. Departament Służby Zdrowia wydał okólnik, który ma na celu ochronę przed zarażeniem się tyfuszem plamistym osób, które z racji swego zawodu mają ciągły kontakt z chorymi. Lekarze powiatowi, służba szpitalna

przeniesienia urzędu pocztowego z Rynku Wieluńskiego do południowej części dzielnicy Jasnogórskiej, w której ruch jest bardziej ożywiony, zwłaszcza w czasie pątniczym.

Do potrzeb tej dzielnicy należy również umieszczenie skrzynki pocztowej na bardziej widocznym miejscu, niż obecnie na placu Jasnogórskim.

W szybko zmieniającym się kalejdoskopie dyskusji przysłała kolej także i na kwestję sprzedaży znaczków pocztowych, które wielu kupców niechętnie trzyma ze względu na dość niski odsetek zarobku, wyrażający się zaledwie w 1 proc.

We wszystkich tych sprawach udzielali wyczerpujących wyjaśnień pp. insp. Jędręł i naczelnik Cellary, zapewniając, że dołożą wszelkich starań, aby usunąć wszystkie usterki i załatwić poruszone sprawy w duchu istotnych potrzeb szerokiej sfer interesatów. Dla miejscowej publiczności nieobojętne zapewne będzie zapowiedziane przez p. naczelnika Cellarego otwarcie w najbliższej przyszłości trzech podurzędów pocztowych: na Starym Rynku, Stradomiu i placu Jasnogórskim.

W poruszonej podczas dyskusji sprawie odkażania aparatów telefonicznych naczelnik urzędu telefoniczno-telegraficznego p. Bogasz, wyjaśnił, że przymusowi odkażania podlegają jedynie telefony zbiorowe w lokalach publicznych.

Dyrekcji poczt i telegrafów należą się wyrazy niekłamanej uznania za podjęcie tej użytecznej inicjatywy.

Droga, jaką obrała Dyrekcja jest właściwa i potrafi usunąć szereg bolączek i nawiązać ścisły kontakt poczty z klientelą, korzystającą z jej usług.

oddziału chorób zakaźnych, pracownicy dezynfekcyjni i kontrolerzy sanitarni, poddani będą szczepieniom przy pomocy szczepionki prof. Weigla.

Z Teatru Miejskiego.

Dziś w czwartek Teatr Miejski gra w dalszym ciągu znakomitą komedią Molnara „W cukierce” w reżyserji Malinowskiego oraz z Gallową, Tokarskim

TOWARZYSTWO
POPIERANIA KULTURY REGIONALNEJ
W CZĘSTOCHOWIE.

Materjały geograficzno-historyczne odnoszące się do przeszłości obecnego powiatu częstochowskiego i powiatów sąsiednich.

pod redakcją Bolesława Stali.

169

Starożytna pieczęć miejska z XV lub XVI wieku pochodzić mogąca, na lichem srebrze wyrznięta, dotąd w magistracie jest przechowana.

Wszystkie przywileje miejskie znajdują się wpisane w jedną porządną księgę; poczynają się one od r. 1377, a ciągną do roku 1746, później uzupełniano tę księgę przywilejami nowo otrzymanymi. Oryginały tychże przywilejów, jak się zdaje, w czasie sejmku czteroletniego komisji miast przedstawione, już więcej do archiwum miejskiego nie wróciły i po prywatnych rozszły się rękach. Wieluń liczy teraz ogólnej ludności 5,703, domów ma murowanych 120, drewnianych 135, ubezpieczonych na sumę rs. 338,760. Władze miejscowe są: biuro naczelnika powiatu, sąd pokoju okręgu, stacja pocztowa, szkoła powiatowa, magistrat i dekanat tegoż nazwiska. Są tu fabryki świec i mydła 2, oraz machin i narzędzi rolniczych Langhausera. Jarmarków odbywa się 6 do roku.

Wieruszow.

Tom 26 str. 951.

Wieruszow, miasto w gubernii Kaliskiej, powiecie Wieluńskim, nad rzeką Prosną, o 7 mil od Sieradza odległe. Niegdyś słynące przemysłem i handlem, dziedzictwo zamożnej rodziny Wieruszów. W XVI wieku zamieszkało tu wielu Szkotów, trudniących się rzemiosłami, dla przychylności, jaką dziedzice tego miejsca okazywali protestantom.

Jeden z nich, Jan Tomicki, kasztelan gnieźnieński, odebrał katolikom farę tutejszą, około r. 1556, na kościół braci czeskich, którą atoli synowa jego w czterdzieści lat potem pierwszym wróciła. Późniejszymi dziedzicami byli Mecińscy, w końcu Morawscy. Oprócz fary, której założenie niepamiętnych sięga czasów, gdy ta spaliła się w r. 1806, nabożeństwo parafijalne przeniesione zostało do drugiego kościoła, należącego do r. 1864 do księży paulinów. Ten ostatni murowany w kształcie krzyża z dwiema wieżami, wystawiony został w r. 1401 przez Bernarda Wierusza, sędzię ziemni Wieluńskiej, później kilkakrotnie przerabiany i odnawiany, dotąd w murach swoich przechował pierwotne pochodzenie. Był jeszcze w Wieruszowie trzeci kościół drewniany szpitalny prebendy, p. t. św. Jana Chrzyciela, który w r. 1770 pogorzał.

Miasteczko liczy ogólnej ludności 2,604 głów, ma domów murowanych 10, drewnianych 228, ubezpieczonych na sumę rs. 106,260,

Dźwiękowe Kino - Teatr „STYLOWY”

Dziś i dni następnych
Monumentalne arcydzieło na tle
rozgłośniej powieści Piotra Benoit p. t.

Władczyni Libanu Arcydzieło literatury! Arcydzieło filmowe!

Nad program: Wspaniałe dod. dźwięk.

Dziś w „ATLANTICU” najpotężniejsze widowisko filmowe p.t. **Kawalkada** w roli gł. Clive Brook oraz połączny dramat p. t. „Tundra” (Symfonia dalekiej północy) —

Rezygnacja dyr. Galla. Wszyscy prawdziwi miłośnicy teatru w naszym mieście niewątpliwie ze szczerym żalem przyjmą wiadomość, że dyr. Gall złożył na ręce prezydenta miasta Mackiewicza rezygnację z prowadzenia teatru w Częstochowie w przyszłym roku teatralnym, rozpoczynającym się we wrześniu br.

W sprawie tej zwróciliśmy się do dyr. Galla, który wyjaśnił nam motywy swej rezygnacji. W świetle tych wyjaśnień sytuacja teatru w Częstochowie przedstawia się wcale niewesoło. Cały obrót miesięczny teatru wyraża się zaledwie w sumie 5 tysięcy zł., stanowiącej przybliżony ekwiwalent wydatków personalnych, t. j. gaż personelu artystycznego i technicznego. Natomiast subsydlum miejskie ma pokrywać wszystkie ciężary społeczne, wynoszące około 600 zł. miesięcznie, tantjemy autorskie, opłaty na Czerwony Krzyż i Fundusz Bezrobocia, oraz wydatki na reklamę, kostjomy, dekoracje i wreszcie wymagającą ciągłych zmian instalację elektryczną.

W podobnych warunkach związanego końca z końcem jest istną kwadraturą finansową.

Słowem. wywody p. dyr. Galla brzmią dość pesymistycznie. Tem niemniej spodziewamy się, że złożona przez p. dyr. Galla rezygnacja nie jest jeszcze jego ostatnim słowem, i że miasto potrafi zachować tak cenną indywidualność artystyczną, jak dyr. Gall, któremu Częstochowa zawdzięcza teatr z prawdziwego zdarzenia.

Stępione ostrze zła.

Dawniej, za dobrych czasów... bo przecież wiadomo, że czasy dawne były zawsze dobre... Otóż, gdy dawniej zeszło się dwóch znajomych, to tak samo jak i teraz, nie mieli sobie nic ciekawego do powiedzenia. Ale, że jakoś nie wypadało zbyć spotkania milczeniem, jeden z przyjaciół, człowiek natury śmiałej i zdecydowanej, rozpoczął zwykle rozmowę zapytaniem:

— Co słyhać dobrego?

Drugi odpowiadał grzecznie:

— Pcha się biedę powolutku...

Potem już dyskurs toczył się gładko, ku zobopólnemu zadowoleniu.

Dziś zagajenie rozmowy uległo radykalnej zmianie, bo pierwsze pytanie brzmiało nieodmiennie:

Kiedy skończy się kryzys?

Ponieważ zagadnięty, mimo naj-

Wytwórnia Luster i Szlifiernia Szkła oraz Oprawa Ram „ARTOLUX”

Częstochowa, Al. Wolności 39. Tel. 23-76.

Wykonuje szlifowane i gładkie lustra wszelkich gatunków, wymiarów, fasonów i t.p. Przyjmuje także wszelkie roboty wchodzące w zakres szlifierni i szklarstwa. Na składzie są gotowe oprawione lustra ze szkła belgijskiego, czeskiego i krajowego wszelkich wymiarów oraz gotowe trena w różnych rozmiarach z stolikami i szafkami, które sprzedaje się również na raty.

UWAGA: Roboty szklarsko-szlifiernie do samochodów wykonuje się na poczekaniu. CENY BARDZO PRZYSTĘPNE. — Robota solidna gwarantowana, wykonana przez wykwalifikowanych fachowców.

szerszej chęci, nie umie dać na to odpowiedzi, więc ogranicza się zazwyczaj do wzruszenia ramionami, machnięciem ręką i wyrzekania na ciężkie czasy. Czy jednak naprawdę jest tak beznadziejnie, że pozostało tylko machnięcie na wszystko ręką?

Nie! Niema takiej złej sytuacji, na którą nie możnaby było znaleźć lekarstwa, jeżeli już nie takiego, któreby uzdrowiło natychmiast niedomagający organizm, to przynajmniej takiego, któreby usunęło najszkodliwsze skutki choroby.

Zwalczanie kryzysu gospodarczego, jako zjawiska wszechświatowego, wymaga zgodnego wysiłku wszystkich zainteresowanych narodów, natomiast poszczególne państwa mogą nader skutecznie zwalczać najbardziej jaskrawe i najprzykrzejsze konsekwencje przesilenia, wynajdując środki najlepiej odpowiadające warunkom lokalnym.

Premjowa Pożyczka Inwestycyjna jest właśnie jednym z tych najodpowiedniejszych środków. Będąc sama przez się doskonałą lokatą oszczędności, pozwoli ona na uruchomienie najpilniejszych robót i na zatrudnienie tysięcy bezrobotnych.

A przecież bezrobocie jest tą najprzykrzejszą bolączką, jaka towarzyszy przewlekłemu kryzysowi. Każdy więc, kto nabeździe obligację Pożyczki Inwestycyjnej przyczyni się do stopienia ostrza gnębiącego nas zła.

Wymówienie pracy w „Metalurgji”. W związku z chwilowym brakiem zamówień dyrekcja fabryki wyrobów żelaznych „Metalurgja” wypowiedziała pracę 350 robotnikom na dzień 19 b. m. Ponowne przyjęcie do pracy robotników zależeć będzie od utrzymania nowych zamówień.

Hodowla gołębi pocztowych. — Starostwo Grodzkie Częstochowskie przy pominięciu wszystkim właścicielom i hodowcom gołębi pocztowych, aby bezwzględnie

nie wnieśli podania do Starostwa o udzielenie im zezwolenia na prawo utrzymania i hodowli gołębi pocztowych zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2.IV.1925 r. o gołębiach pocztowych (Dz. U. R.P. Nr. 45, poz. 311) pod rygorem zastosowania skutków karnych przewidzianych w art. 20 tejże ustawy.

Nadto Starostwo wzywa hodowców gołębi pocztowych, aby zapisali się do jednego z istniejących towarzystw hodowców gołębi pocztowych (np. „Towarzystwo Hodowców Gołębi Pocztowych i Rasowych w Kielcach”), zgodnie z art. 4 wyż. cytow. ustawy.

W końcu przestrzega się właścicieli i hodowców gołębi pocztowych, aby ściśle stosowali się do przepisów ustawy o gołębiach pocztowych, a zwłaszcza zapobiegali swe gołębie pocztowe w znaczkach przewidzianych w art. 6 wspomnianej ustawy.

Po szczegółowe informacje zwracać się należy do Starostwa referat woj. skowy.

Tragedja epileptyka. Brzytwą przerzną sobie błonę brzuszna.

Mieszkaniec wsi Praszczek, gm. Paniki 21 letni Józef Kapuściak, od dłuższego cierpiał na epilepsję i silny rozstrój nerwowy. Choroba czyniła coraz większe postępy i doprowadziła nieszczęśliwca do takiego stanu depresji duchowej, że postanowił pozbawić się życia.

Wczoraj, korzystając z nieobecności domowników, młodzieniec zamierzył ten zrealizował, przerywając sobie brzytwą błonę brzuszna.

Desperata przewieziono do szpitala w Krzepicach. Stan jego, według orzeczenia lekarza, jest beznadziejny.

Dwaj młodocieni złoczyńcy dokonali systematycznych kradzieży. W dniu 10 b. m. zatrzymani zostali na gorącym uczynku kradzieży drzewa z placu cegielni Helmana: Aleksander Boryś lat 16 i Mieczysław Prochliński lat 17, obaj zamieszkali przy ul. Sniadeckich № 34. Właściciel cegielni stwierdza, że kradzież drzewa z jego placu dokonywaną była systematycznie, przez co w ciągu roku poniosł straty na sumę około 800 zł.

Przykry wypadek rowerzysty. 32 letni Marcin Henela, mieszkaniec Lublińca, w nietrzeźwym stanie jadąc rowerem w stronę Częstochowy w pobliżu Gnaszyna spadł do rowu i uległ ogólnym ciężkim potłuczeniom ciała. Niefortunnego rowerzystę przewieziono do szpitala Najśw. Marii Panny.

Zacięta bójka na ul. Targowej. Na ul. Targowej wynikła bójka pomiędzy niejakimi Wolfem Feldmanem a Chaimem Trembackim. W czasie bójki Trembacki uderzył Feldmana pięścią w twarz, wybijając mu jeden zęb w górnej szczęce. Feldman nie pozostał dłużny przeciwnikowi i trzymany w rękę drażkiem drewnianym uderzył go tak silnie, w lewe przedramię, że złamał mu kość.

Zajście przybrałoby może jeszcze ostrzejszy charakter, gdyby nie interwencja policji, która obu przeciwników odprowadziła do komisariatu, gdzie sporządzono odpowiedni protokół.

Odebrać można. W II-gim komisariacie P.P. znajduje się do odebrania przez prawego właściciela fartuch kupiecki, odebrany schwytanemu złodziejowi.

— W tut. wydziale śledczym znajduje się do odebrania 6 kołnierzyków brudnych męskich, znalezione na ulicy Najśw. Marii Panny róg Al. Kościuszki, najprawdopodobniej zagubione przez niezaną narazie osobę.

Do wynajęcia od zaraz 5 pokoi z kuchnią z wszelkimi wygodami na 1 piętrze. Wiadomość u p. Nirenberga, Aleja 10, tel. 10-74.

Niezwykłe odkrycie. Kości ludzkie wykopano koło kościoła św. Zygmunta.

Sensacyjnego odkrycia dokonali dziś robotnicy Elektrowni pracujący przy zakładaniu nowego kabla podziemnego w wąskiej uliczce, łączącej Nowy Rynek ze Starym Rynkiem, do której przylega kościół św. Zygmunta.

W miejscu tem robotnicy natrafili na nieznaną głębokości na kości ludzkie.

O niezwykłym tem odkryciu robotnicy powiadomili niezwłocznie dyrekcję Elektrowni, która z kolei zawiadomiła władze policyjne.

Roboty zostały narazie wstrzymane do czasu wyjaśnienia pochodzenia wykopanych kości ludzkich.

Przypuszczalnie w miejscu, gdzie kości te znaleziono, znajdował się kiedyś cmentarz. Czy tak jest ustalić to niewątpliwie dochodzenie, prowadzone obecnie przez władze śledcze.

Obwieszczenie.

Pisarz Hipoteczny Sekcji II-ej przy Sądzie Grodzkim w Częstochowie obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) HERCU vel HERCKU GOLDSZTAJNIE, właścicieli niepodzielnej połowy nieruchomości w mieście Częstochowie, położonej oznacz. N hipotecznym 75/II rep. hipot.

2) ANNIE GATNER — właścicielce nieruchomości we wsi Walenców, gminy Opatów, powiatu częstochowskiego położonej i oznaczonej N hipotecznym 115-II Walenców.

3) LUDOMIRZE - NIKODEMIE LIPiN-SKIM, właścicieli niepodzielnej połowy nieruchomości w mieście Częstochowie, położonej oznaczonej N hipotecznym 954-II dawniej 2167 rep. hipot.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na dzień 25 października 1935 r. i w tym terminie osoby zainteresowane winny się stawić w Wydziale Hipotecznego Sekcji II-ej w Częstochowie dla zgłoszenia swych praw pod skutkami prekluzji.

m. Częstochowa, dnia 10 kwietnia 1935 r.
Pisarz Hipoteczny.

Z RADOMSKA.

— Zebranie komitetu grodzkiego BBWR. W ub. środę odbyło się zebranie członków komitetu grodzkiego BBWR. w Radomsku.

Na zebraniu omówiono sprawę reestracji członków. Ponadto ustalono metodę współpracy BBWR. z organizacjami prądkowymi oraz powołano sekcję samorządową.

Wszystkie sprawy referował p. Krzywonek. Przewodniczył zebraniu p. St. Bielecki.

— Nowy zarząd straży pożarnych w Majkowicach. Na walnym zebraniu organizacyjnym zebraniu Straży Pożarnej w Majkowicach wybrano nowy zarząd w składzie: prezes — Bolesław Banaszczuk, naczelnik — Feliks Krawczyk, skarbnik — Aleksander Czaniski i sekretarz — Helena Dąbrowska.

— Odjazd junaków do obozu pracy. W dniu 10 bm. miejscowy Komitet Funduszu Pracy odesłał 79 junaków do obozu pracy w Szydłowcu, pow. grójecki.

Godny jest zanotowania fakt braku kandydatów z miasta, gdyż z spośród powyższej liczby wszyscy rekrutują się z powiatu.

— Kurs dla kobiet. Instruktorka wychowania pozaszkolnego przy kuratorium warszawskim p. Moczyłowska, przeprowadziła w ub. środę kurs dla kobiet inteligentnych o metodach wychowania obywatelskiego w szerokich masach kobiecych.

Kursu tego wysłuchało przeszło 50 kobiet.

Czerwony kur. W stodole Juliana Majera ze wsi Konstantynów, gm. Brzeźnica powstał pożar. Stodola doszczętnie spłonęła. Straty wynoszą 500 zł. Przyczyna pożaru nieustalona.

— Z nieustalonych dotychczas przyczyn powstał pożar w zagrodzie Jana Wyparta ze wsi Kanice. Pastwą płomieni padła stodoła z narzędziami rolniczymi i zbożem. Straty wynoszą 2,000 zł.

170

Jest tu stacya pocztowa, dekanat tegoż nazwiska, magistrat i 6 jarmarków do roku.

Studja Historyczne Marcell Handelsman.

Warszawa r. 1911 str. 63—73.

Starostwo Olsztyńskie.

W r. 1396 Władysław Jagiełło włączył Olsztyn jako starostwo do ziem Korony¹⁾.

Bliższe i dokładniejsze wiadomości dotyczące starostwa Olsztyńskiego (które leżało w województwie krakowskim, powiecie lewowskim) rozpoczynają się od w. XVI według inwentarza, sporządzonego po śmierci starosty Mikołaja Szydłowieckiego, podskarbiego koronnego, w chwili obejmowania starostwa przez nowego zarządcę, Piotra Opalińskiego, *castellani Laudensis Sacre Regie Majestatis Ochmagystri* i starostę licznych dóbr (1532). Starostwo składało się wówczas z zamku Olsztyńskiego i czterech folwarków: bobrownickiego, ciecierzynskiego, zarembickiego i borowskiego. W skład starostwa wchodziły wsie: Biskupice, Rększowice, Czbowo, Zarembice, Zrębice, Krasawa, Szoliszewice, Catachowa, Przemilowice, Turów, Bukowno, Siedlec, Kusięta, Mirów, Wyczerpy, Wierzchowsko, Wiercica, Sygantka, oraz wsie, należące do klasztorów okolicznych, z których w ogólnej sumie otrzymano 344 korcy owsa, a mianowicie: Mykanów, Cykanów, Zawada, Jaskrów, Kunin. Morisko, Zerkowice, Karwodzka, Lgota, Grabówka, Częstochołka, Szarlejka, miasta: Przerow o 65 domach i Częstochowa. Starostwo przynosiło dochodu pieniędzmi 396 zł. 29 gr., prócz mąki kor. 140, żyta 144, owsa 929, pszenicy 68¹/₂, owiec 44¹/₂, kogutów 319 sztuk i innych przychodów.

Inwentarz z dwóch najbliższych lat pozwala nam ustalić ogólny obszar i zaludnienie starostwa. Łanów wiejskich wraz z wsiami klasztornymi było 247, kmieci (tylko we wsiach własnych) 169, zagrodników 16, soltys 1, karczmem 17. W r. 1533 starostwo przyniosło 600 zł. 10 groszy dochodu pieniężnego; w roku następnym 626 złotych 27¹/₂ groszy.

Dochody w naturze o wiele przewyższały wpływy w pieniądzu. Np. żyta w r. 1533 otrzymano 717¹/₂ kor., licząc po zł. 8 (taka była rzeczywista wartość żyta) dostaniemy 5.740 zł.; owsa

1) Długosz Lib. benef. III 191.

Przygnębienie i nastrój niepokoju wśród pracowników samorządowych. Rada Naczelna związków pracowników samorządowych porusza również sprawę niepokojących nastrojów i przygnębienia, jakie nurtują rzesze pracownicze spowodowane ciągłymi atakami na dobrze nabyte ich prawa.

Od dłuższego czasu, czy to drogą denuncjacji prasowych, czy też wystąpień publicznych czynników, reprezentujących sfery samorządowe i gospodarcze, atakowane są uprawnienia pracowników samorządowych, nabyte w dziedzinie uposażeń i ubezpieczeń społecznych. Podważa się zasadę stałości ubezpieczenia emerytalnego. Głoszone hasła o „urojonych prawach nabytych” niepokoją i denerwują ogół pracowników.

Autorzy memorjału podkreślają dalej, że niepewność ta i wieczna trwoga o swój dotychczasowy skromny stan posiadania, nie są czynnikami, mogącymi wpływać korzystnie na pracowników samorządowych w ich akcji społecznej, tak intensywnie prowadzonej wśród ludu.

Memorjał kończy się wyrażeniem wiary, że obecny stan podniecenia w sferach urzędniczych będzie zlikwidowany przez czynniki rządowe drogą sprawiedliwego uregulowania stosunków służbowych i ubezpieczeń społecznych tych pracowników.

Przywłaszczenie. P. Władysław Tymczyński (Rynek Wieluński 3) w listopadzie 1934 r. pożyczył Stefanowi Kupińskiemu (ul. Barbary) wóz, a w grudniu tegoż roku synowi Kupińskiego Antoniemu sanie, których Kupiński nie chciał mu obecnie zwrócić. Wartość przywłaszczonego wozu i sani poszkodowany oblicza na 65 zł.

Grozi żonie zabójstwem. Kazimiera Tomińska (ul. Augustyna 27) zameldowała, że mąż jej Zenon odgraża jej zabiciem, przyczem zachodzi obawa, iż groźbę swą może urzeczywistnić.

Związek Żydów Uczestników Walk o Niepodległość Polski, Oddział w Częstochowie, posiadając w szeregach wielu bezrobotnych piekarzy uruchomił własną piekarnię dla wypieku mac na nadchodzące święta Wielkiejnocy.

Uprasza się wszystkich o wydatne poparcie naszej akcji, przez zakup mac, która to akcja nie tylko daje zatrudnienie naszym bezrobotnym piekarzom, lecz również przy akcji tej jest zatrudnionych wielu bezrobotnych członków naszego związku.

Wyrabiane mace są w najlepszym gatunku, po cenie normalnej — Piekarnia znajduje się przy ul. Ogrodowej (dawn. piekarnia p. Owieczki).

Wniosek jest jeden!

Aktualne rozmowy.

— A no cóż — znowu mamy pożytek!

— Mamy. I dobrze, że mamy!

— Dobryś! Dwa lata temu podpisywałem Pożyczkę Narodową. Pieniądzy z niej już niema. Teraz rząd apeluje do nas, abyśmy znowu dali pożyczkę. Nie widzę w tem nic dobrego.

— Trapiś się niepotrzebnie! Nie rozumiesz zupełnie sprawy! Pożyczka Narodowa, którą wraz z całym społeczeństwem podpisałeś, przyniosła krajowi, a więc i tobie, wielką korzyść. Pokryła deficyt budżetowy Państwa.

— No i cóż z tego mamy? To był interes dobry, ale dla skarbu.

— Mylisz się i to bardzo. Sytuacja Skarbu Państwa wywiera przemożny wpływ na kształtowanie się stosunków gospodarczych w kraju, a pośrednio także na sytuację materialną poszczególnych obywateli. Dopuszczać do wielkiego deficytu nie mogliśmy, gdyż Państwo musi być wypłacalne.

Mieliśmy dwie drogi: albo zmniejszyć konieczne dziś wydatki na obronę Państwa, zredukować sumy na szkolnictwo lub obniżyć pobory urzędników. Cudów niema. Jeśli nie chcieliśmy skreślić tych wydatków, musieliśmy zaciągnąć pożyczkę. Boć puszczać w ruch maszyny drukarskiej nie można. Pamiętajmy przecież, że to się skończyło za czasów marki polskiej. Pokryliśmy deficyt budżetowy

IX WALNE ZGROMADZENIE
Banku Spółdzielczego Przemysłowców i Kupców
z ograniczoną odpowiedzialnością
w Częstochowie, ul. Panny Marji 22 (gmach własny)

odbędzie się dnia 28 kwietnia 1935 roku o godz. 16-ej w lokalu Stowarzyszenia Przemysłowców i Kupców Aleja Wolności 3/5.

Porządek obrad: 1) Zagajenie Zgromadzenia i wybór przewodniczącego. 2) Odczytanie protokołu poprzedniego Walnego Zgromadzenia. 3) a) Sprawozdanie Zarządu za 1934 rok, b) Odczytanie bilansu i rachunku strat i zysków za 1934 rok. 4) Przyjęcie bilansu i udzielenie absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej. 5) Podział zysków za 1934 rok. 6) Budżet na rok 1935. 7) Zmiana par. 3 Statutu Banku. 8) Uchwalenie najwyższej sumy zobowiązań, jakie Spółdzielnia może zaciągnąć. 9) Oznaczenie granic najwyższego kredytu, jaki może być udzielony jednemu członkowi. 10) Wybory: a) 1-go członka Zarządu i 3-ich zastępców zamiast ustępujących, b) 3-ich członków Rady Nadzorczej i 3-ich zastępców zamiast ustępujących.

Ustępują: z Zarządu p. Joachim Weksler, z Rady Nadzorczej pp. Zygmunt Stiller, Anszel Warszawski i Jakób Lewit.

Bank Spółdzielczy Przemysłowców i Kupców
z ograniczoną odpowiedzialnością
W CZĘSTOCHOWIE.

UWAGA: Członkowie ustępujący mogą być wybrani ponownie.

OBRAZKI SĄDOWE.

Oświadczy pod krzaczkiem.

Działo się to w pobliskim Korwinowie w sierpniu ub. roku.

Pan Jan W. usadowił się w krzaczkach z panną Zofią Radzką, która była damą jego serca i począł jej wyznawać swą miłość:

— Wiadoma rzecz, że w kawalerskim stanie niełatwo żyć. W mieszkaniu brud, żarcia niema kto gotować, w skarpetkach dziury. Coprawda, niektórzy mówią, że to zdrowo, bo świeży luft do nóg dochodzi, ale nie przystoi tak furt chodzić z dziurami.

Ten kołnierzyk półszetywny, co go panna na mnie widzisz, to specjalnie dla panny Zosi włożyłem. A tak, to cały tydzień noszę kołnierzyk czarny jak święta ziemia. Dać do prania, to szkoda mo niaków, a sam go przecie nie upiorę.

Dlatego też chciałem pannie Zosi wyznać moją gorącą...

W tymże czasie przechodził skwerem Zenon Rak, kolega pana Jana, kawalarz wielki.

Ujrawszy zakochaną parę, ukrył się z drugiej strony krzaczka i ciekawą trawką polectał pana Jana za uchem.

— Chciałem więc pannie Zosi wyznać moją gorącą miłość... — mówił zakochany i urwał nagle, czując nieprzyjemne swędzenie.

— Komary, czy co? — rzekł.

— Zawsze coś musi człowiekowi przeszkodzić. A więc, jako, że w kawalerskim stanie chodzę, a panna Zosia też jest dziewicza...

W tym momencie pan Jan po raz drugi chlapanął się ręką po karku.

— Ażeby zdechły te komary — rzekł.

— Panna Zosia to dziewczyna jest ta... Choroba! — zdenerwował się nieszczerdny miłośnik — znów mnie ugryzło. Bardzo przepraszam pannę Zosię. Chciałem powiedzieć: jak ta łąta, a nie: jak ta choroba. Muszę pannę pocałować na przeprosiny. A, psia krewo! Znowu mnie ukąsił!

Nagle Zenon Rak kichnął za krzaczkiem, jak z moździerza. Pan Jan zerwał się, zrozumiał wszystko i, wściekły na żarty, nakładł przyjacielowi, wiele wlało.

Przed sądem pan Jan stanął już, jako małżonek.

— Proszę sądu — mówił — gdybym był wtedy wiedział, jakie ścierwo chcę wziąć za żonę, tobym Zenka jeszcze w rękę pocałował za to, że mi przeszkadzał w oświadczeniach. Ale cóż? Warjat byłem, proszę sądu, z mokrą głową, no i wpadłem.

Sąd grodzki, biorąc pod uwagę, że los już i tak dość ciężko ukarał pana Jana, skazał go tylko na dzień aresztu z zawieszeniem.

Nędza mas pracujących.

Absurdalnie niskie zarobki pracownicze powodują stagnację w handlu i produkcji.

Ogłoszone na łamach Wiadomości Statystycznych zestawienie zarobków robotniczych za sierpień ub. r. wykazuje smutną rzeczywistość człowieka pracy w Polsce.

41 proc. ogółu robotników zarabia tygodniowo nie więcej, niż 20 zł, 42 proc. zarabia od 20—39 złotych, tylko zaś 17 proc. zarabia ponad 40 złotych tygodniowo. Przy takich zarobkach nie

zaś ręk chroni kraj przed stratami powodziami. Stały dobrobyt mieszkańców nadrzecznych, którzy obecnie co pewien czas cierpią z powodu wylewów, wzmagać będzie dobrobyt ogólny całego kraju. To samo dotyczy korzyści, płynących z melioracji rolnych.

— Ale są to korzyści, które w pełni odczują następne pokolenia. Przyznam się, że wolałbym uzyskać bezpośrednio jakąś korzyść, choćby jakąś szansę korzyści, wówczas obręczy podpisałbym Pożyczkę Inwestycyjną.

— Przecież obligacja pożyczki zapewnia ci takie korzyści. Przedewszystkiem — jako papier państwowy — zapewnia ci całość włożonego w nią kapitału. Oszczędzasz — co chyba jest dobre dla każdego. Przynosi ci ten papier procent — 3 od sta rocznie. Nie-dużo, ale tylko o jeden procent mniej niż książeczka oszczędnościowa. Uczęstniczysz natomiast w trzech rocznie losowaniach premij. Grasz zadarmo. A widzisz, zainteresowałeś się. Musisz mieć szczęście do losu?

— Lubię grać. Wyszukuję możliwości szybkiej poprawy swej sytuacji i to, co mówisz o szansach wygrania premii — pociąga mnie. Dużo można wygrać? Pół miliona, dwieście tysięcy, sto tysięcy, 50, 20, 10 tysięcy itd. Około 10 milionów rocznie rozlosowanych będzie między posiadaczy Pożyczki Inwestycyjnej.

Ho, ho, ho! Duże szanse! Przekonałeś mnie, Zaraz kupię kilka obligacji. Dobry interes. A i dla kraju pożytek.

— Twierdzisz więc, że kupując Pożyczkę Inwestycyjną pomagam sam sobie, gdyż umożliwiający ożywienie gospodarcze, o którym mówiliś, ułatwiam sobie wzrost zarobków. Czy tak?

— Nie ulega wątpliwości, że tak. Ale o jednym jeszcze musisz pamiętać, że to jest tylko doraźna korzyść, płynąca z robot inwestycyjnych. Jest jeszcze korzyść gospodarcza na przyszłość, może nawet większa od tej doraźnej. Przecież wybudowanie drogi kolejowej podnosi gospodarczo daną dzielnicę kraju, bądź miasto, przez które przechodzi nowa kolej. Musiałbyś odpowiedzieć, że miasto to wzbogaca się, gdyż zaczyna żyć pełniej, ma większy ruch, większy obrót. Wogóle drogi komunikacyjne przez ułatwienie transportów handlowych, zblizają jakby ośrodki produkcji z ośrodkami zbytu, podnoszą wartość gruntów i nieruchomości, leżących w pobliżu tych dróg, dają stałe zatrudnienie pracownikom komunikacyjnym, ułatwiają turystykę, rozwijają hotelarstwo. Regulacja

dziwnego, że klasa robotnicza zmuszona jest ograniczyć swe wydatki do minimum poniżej wszelkich ludzkich potrzeb.

Rolnik narzeka na niskie ceny mięsa, masła i t. d., robotnik zaś nie jest w stanie zakupywać tych artykułów, gdyż są one za bezcen wywożone za granicę. Odzieży się nie kupuje, a fabryki włókiennicze narzekają na brak zbytu.

Największy zarobek robotniczy w Polsce sięga zaledwie 150 do 200 złotych miesięcznie. Tylko mała garstka szczęśliwców osiąga to maximum. A tymczasem w górze dżety za jedno posiedzenie przekraczają nieraz znacznie tę kwotę.

Największy wyzysk pracy uprawiają zakłady drobne, rzemieślnicze, chałupnictwo. Oslawione rzemiosło jest terenem niesłychanego wyzysku czeladnika, czy ucznia. W zakładach mniejszych zarobek mężczyzny wynosi 61 groszy, w wielkich zaś 77 groszy za godzinę pracy.

Młodzież żeńska a gospodarstwo domowe. „Któraż z młodych pań marzy dziś o tem, by być wzorową gospodynią? Któraż myśli o tak mało fascynującym zawodzie, jak prowadzenie racjonalnego gospodarstwa? Na zapytanie, czemu chce być, młoda panna odpowie z pewnością — Marleną Dietrich. Chce być cieniem na ekranie życia”.

Oto urywek z przemówienia p. Kaplickiego, prezydenta miasta Krakowa, na zjeździe delegatów Związku Pań Domu z przed paru dni.

Trzebaby rozpisnąć ankietę wśród młodego pokolenia kobiet polskich, by się przekonać, czy i o ile słowa powyższe godzą się z rzeczywistością.

Jednakże mają one pewne podstawy. Kobieta wówczas dopiero bierze się serio do zagadnień domowej gospodarki, gdy już ma rodzinę, dziecko, dom własny. Gdy już zapłaciła gorzko swój brak doświadczenia i kwalifikacji.

Jak wiele na tem traci rodzina i społeczna gospodarka — łatwo stwierdzić.

Rozumiejąc, że należy stworzyć — poza szkolnictwem zawodowym — placówkę, gdzie młode panny, przyszłe panie domu, mogłyby nabyć potrzebnych wiadomości, wdroyć się w zasady prowadzenia domu i zainteresować pracą domową, zarząd miejscowego Oddziału Związku Pań Domu postanowił utworzyć wydział pań i program prac wydziału ustalić wraz z zainteresowanymi w czwartek, dnia 11 b. m., o godzinie 18-tej, w lokalu własnym przy ulicy Kilińskiego 13.

Zarząd Z. P. D. liczy na poparcie swej nowej akcji przez matki dorastających córek, a także nie wątpi, że na zebranie przybędą licznie także młode panie domu, walczące z trudnościami

gospodarskimi, jak narzeczona i panny, które rozumieją, że dla kobiety pełne przygotowanie do życia, to nie tylko zdobycie fachu zarobkowego, lecz i umiejętność prowadzenia domu na podstawiach nowoczesnych. Marlena Dietrich jest również panią domu.

Na zebraniu wygłoszona zostanie krótka pogadanka p. t. „Młodzież żeńska a gospodarstwo domowe”, poczem nastąpi dyskusja.

Doktrynerstwo w cyfrach. We dług danych urzędowych w roku ubiegłym z powodu osiągnięcia wieku starszego, utraty zdolności do wykonywania zawodu oraz zgonów. Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, Robotników oraz Ubezpieczeń od Wypadków wypłaciły z tytułu rent, odpraw i zaoptatrznień starczych, inwalidzkich i pośmiertnych 75 milionów złotych. Zaopatrzenia otrzymało 85000 ubezpieczonych.

Cyfry te są najlepszą odpowiedzią na wszystkie afaki przeciw ubezpieczeniom społecznym.

Zapytujemy: wyrażają one doktrynerstwo, czy chlubny dorobek sprawiedliwości społecznej?

Z KRAJU.

Ohydny mord.

We wsi Brzozówka, gm. Szreniawa, pow. miechowskiego, został zabity mieszkaniec Wolbromia, 18-letni Mikołaj Kołoziej.

Zabójstwa dokonał z zemsty syn miejscowego gospodarza 20-letni Piotr Gwiazda.

Gwiazda uzbrojony w żelazny kij rzucił się na przechodzącego drogą wiejską Kołozieja i kilkoma uderzeniami w głowę, położył go trupem na miejscu.

Samobójczy skok włamywacza w sądzie.

Przed sądem okręgowym w Toruniu odbywała się rozprawa odwoławcza przeciwko znanemu włamywaczowi Józefowi Wilimowskiemu i jego „uczniowi” Michałowi Ciesielskiemu.

Obaj ci dokonali w Toruniu kilka-

Romantyczna podróż do kraju „pardesów” w bieliznianym koszu.

Do Warszawy sprowadzono pod konwojem niejakiego 41-letniego Moszka Gorzyńskiego, który próbował przedostać się... w koszu do Palestyny.

Niedoszły emigrant dowiedział się, że do Palestyny wyjeżdża większy transport przyszłych „hsluców”. Zgłosił się on na dworzec z dużym koszem i znalazłszy się w przedziale wśród swych współrodaków zaczął prosić, aby pozwolili przeszmuglować się przez granicę. Gorzyński powiedział, że ma żonę chorą w Palestynie, że został wezwany przez nią, jednak niema pieniędzy na dokumenty, wobec czego tą drogą chciał przedostać się do swej małżonki.

Pasażerowie zgodzili się ukrywać Gorzyńskiego w czasie podróży. Kiedy konduktor zjawił się, aby sprawdzić bilety, Gorzyński schował się do kosza. Tak postępował zawsze ilekroć zjawiało się niebezpieczeństwo w postaci funkcjonariusza kolejowego.

Podróż na gapę, w koszu, odbywała się spokojnie. Gorzyński zdołał przeje-

chać granicę czeską i austriacką. Dopiero wynikły kłopoty na granicy włoskiej, gdzie konduktor zwrócił uwagę na podejrzany kosz, tembardziej, że pasażerowie jadący w tymże przedziale z uśmiechem spoglądali w tym kierunku.

Konduktor zobaczywszy ukrytego człowieka w koszu, polecił Gorzyńskiemu wysiadać i chciał go oddać w ręce policji.

Pasażerowie jednak oraz sam Gorzyński zaczęli błagać konduktora, aby nie zawiadamiał policji, podając powody nielegalnej jazdy Gorzyńskiego. Konduktor dał się jakoś udobruchać i Gorzyński odbywał podróż nadal.

Poraz drugi zdemaskowano go w Trzebieści, gdzie jednak służba kolejowa nie dała się przebłagać i bezpłatnego pasażera oddano w ręce policji, która zatrzymała Gorzyńskiego przez pewien czas w areszcie a następnie pod konwojem wysiedliła do Polski.

Gorzyński został zatrzymany w areszcie.

naście zuchwałych włamań i kradzieży, za co skazani zostali na zamknięcie w zakładzie poprawczym na stałe. Gdy obu oskarżonych prowadzono na salę sądową, Wilimowski w pewnej chwili przeskoczył barjerę klatki schodowej na trzecim piętrze i rzucił się w dół z zamiarem popełnienia samobójstwa.

Eskortujący go policjant w ostatniej chwili chwycił Wilimowskiego za nogę i trzymał tak długo, aż nadeszła pomoc. Niedoszłego samobójcę zakuto w kajdany i poprowadzono na salę rozpraw. Proces odbył się normalnie; sąd w stosunku do obu oskarżonych wyrok zatwierdził.

Pijany chłopiec utonął.

8-letni Bolesław Barcewicz, mieszkaniec zaścianka Staciszki pow. wileńskiego razem z rówieśnikiem łowili w nocy ryby i spostrzegli w lesie ogień. Gdy chłopcy udali się do lasu, spotkali

dwu nieznanych osobników, którzy pędzili samogonkę. „Fabrykanci”, nie chcąc by chłopcy zdradzili ich, poczęstowali ich samogonką. Wracający przez Wilję pijani chłopcy wyrócili Łódź; Barcewicz utonął, a jego kolega uratował się.

Dwa trupy na torze kolejowym.

Nad ranem na torze kolejowym Łódź — Pabjanice znalezione zostały dwa trupy. Około godz. 4-ej nad ranem w odległości kilkudziesięciu metrów od ul. Kątnej znaleziono zmasakrowane zwłoki mężczyzny. O wypadku powiadomiono kolejowy posterunek policji. O godz. 6 rano pod Chocianowcami w pobliżu mostku kolejowego znaleziono zmasakrowane przez pociąg ciało kobiety. W obu wypadkach tożsamości przejechanych nie ustalono.

ADAM KRECHOWIECKI.

Najmłodszy...

16 (powieść)

Wielkie, murowane, dachówką kryte zabudowania gospodarskie, olbrzymie i wspaniałe stajnie, mnóstwo służby w barwach rozmaitych, ustawiczny ruch koni, pojazdów dworskich i folwarcznych zaprzęgów, wszystko to świadczyło, że Jurpol jest punktem środkowym wielkiej administracji rozległego gospodarstwa i rzeczywiście pańskiej fortuny. Nic też z pozorów nie potwierdzało fatalnych przewidywań pani Sipajłowej. Niewtajemniczony nigdzie nie dostrzegł upadku.

Pomimo instynktowej zawiści, jaką żywi demokratyczny ogół naszej szlachty do wszystkiego, co technicznie wielkopańskością, Czarnoszyńscy cieszyli się powszechną i rzeczywistą sympatją.

Na sympatję tę nie potrzebował już nawet zbyt długo pracować dzisiejszy pan Jurpola, Roman Czarnoszyński; otrzymał ją bez zabiegów, po ojcu swym, panu, marszałku, który jako osmiuściolatek starzec, zszedł już oddawna z widowni, lecz dopóki żył, samą obecnością swoją nadawał powagę i niepospolite znaczenie jurpolskiemu dworowi.

Pani Zenobja z hr. Szarzyckich, lubiła zwłaszcza częste w Jurpolu zjazdy szlachty okolicznej, wśród której zrazu chciała robić wybór; nie mogła znieść tonu uprzejmej poufałości sąsiedzkiej, z jaką licznych gości bez różnicy przyjmować musiała. Drażniła ją nieszczęśliwość ich zewnętrzna, z którą oswoić się nie mogła.

Powaga marszałka i tutaj była rozstrzygająca; jedno jego spojrzenie, w stronę synowej rzucone, przyprowadzało ją do równowagi i zmuszało do uszanowania tradycyjnych obyczajów serdecznej gościnności. Dzięki temu dwór jurpolski pozostawał zawsze jeszcze tem, czem był za młodych lat marszałka i za życia jego rodziców: ogniskiem, skupiającem wokół siebie całe życie towarzyskie i obywatelskie okolicy, trybunałem, przed którym wytaczały się, rozstrzygały i godziły najzawilsze, nieraz długoletnie spory.

I teraz jeszcze słowo marszałka, wypowiedziane stanowczo, bez ogródki, dobitnie, miało znaczenie wyroku przeciw któremu nikt występować nawet nie myślał.

Marszałek od lat młodych do późnej starości oddany obywatelskiemu życiu, spełniając z poświęceniem najzaszczytniejsze obywatelskie posługi, poznał do gruntu całe społeczeństwo swoje, a że był energiczny w działaniu i mądry w radzie, wybił się wcześniej na naczelnie miejsce i stanowisko to niepodzielnie piastował.

Syna swego wychowywał i kształcił tak, jak przystało na dziedzica zasłużonego imienia i wielkiej fortuny. Roman Czarnoszyński, po odbyciu wyższych studjów uniwersyteckich, podróżował potem rok cały za granicą i wrócił do Jurpola z głową pełną rozlicznych wiadomości, ale równie pełną fantazji i macierzyństwa.

Roman nie wziął po ojcu praktycznego zmysłu, ce się wnet dało odczuć w zarządzie dóbr jurpolskich, gdy pan marszałek przestał nim kierować.

W dalszym i bliższym sąsiedztwie Jurpola odrazu zauważono tę różnicę; krytykowano lub śmiano się po cichu z młodego dziedzica, jakkolwiek dla jego wiedzy i wykształcenia miano respekt

wielki.

Roman od żadnych posług obywatelskich nie wymawiał się nigdy, spełniał je z zapalem i dziwną skromnością, nie wysuwając nigdy siebie na plan pierwszy. Lubił robić dobrze własnym sercem i własną kieszenią, a cudzemi rekoma. Podziękowań nie przyjmował, wdzięczności nie żądał, rozgłosu nie pragnął.

Jak z początku krytyka, tak teraz pochwały i uniesienia były powszechne.

— Serce, panie, jak na dłoni — wyrzekł o nim pan Skolski, bardzo głośny, więc też i wpływowy sąsiad Jurpola, — Serce złote, bodajby się tacy ludzie na kamieniu rodzili!

Po takim wyroku opinja Romana została ustalona, a dom jurpolski coraz liczniejszych gromadził w sobie gości nie tylko z bliższej, ale i z dalszej okolicy.

Marszałek zwracał nieraz uwagę syna na konieczność gorliwszego zajęcia się zarządkiem majątku oddawszy mu jednak niepodzielną władzę, nie chciał mu się w niczem sprzeciwić, licząc może na to, że z czasem równowaga przyjdzie, a umysł Romana, zbyt rozbujały, skieruje się niebawem na praktyczną drogę.

Marszałek, surowy zawsze dla siebie, w sądzie swym jasny i prosty ulegał tu jedynie słabości dla syna, którego niezwykle wykształcenie imponowało jego staroświeckiej prostocie. Gniewał się w duchu nieraz na niepraktyczność Romana, ale gdy spojrzał na niego, gdy słyszał jego pełne ożywienia i zapалу słowa, milknął w zachwycie.

— Mądrzejszy odemnie — myślał — co ja mu mówić mam? Przecie majątku nie straci, a z czasem ustali się, ożeni i będzie dobrze.

I rzeczywiście ożenił się Roman rychlej nawet, niż się marszałek spodziewał.

RADJO.

WARSZAWA 12 kwietnia

6,30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”
6,32 Pobudka do gimnastyki. 6,33 Gimnastyka. 6,50, 7,20 Muzyka z płyt. 7,15 Dziennik poranny. 7,45 Program na dzień bież. 7,50 „Wskazówki praktyczne” 8,00 Audycja dla szkół. 11,57 Sygnał czasu z Warsz. obserw. astron. 12,00 Hejnał z Krakowa. 12,03 Wiad. meteorol. 12,05 Sekstet N. Mańskiej. 12,50 Chwilka dla kobiet. 12,55 Dziennik połudn. 13,00 Charakterystyczna i wesoła muzyka (płyty). 13,50 Wiadomości o eksporcie polskim. 13,55 Przegląd giełdowy. 15,45 Koncert ork. Straży Więziennej pod dyr. L. J. Spitzera. 16,30 Audycja dla dzieci starszych. 16,45 Pieśń polskie z Wilna. 17,00 „Dyskustujmy”, — na temat pracy i poglądu na świat. 17,15 Recital fortepian. V. Vait. 17,40 Audycja dla chorych z Lwowa. 18,10 Teatr Wyobraźni z Krakowa. 18,30 Koncert reklama. 18,45 Melodie z opt. „Wesoła wdówka” płyty. 19,07 Program na dzień następnego dnia. 19,15 Skrzynka rolnicza. 19,25 Wiadomości sportowe. 19,35 Piosenki w wyk. O. Obaraskiej. 19,50 Feljeton aktualny. 20,00 Jak spędzić święto? 20,05 Muzyka z płyt. 21,00 Dziennik wieczorny. 20,55 Jak pracujemy i żyjemy w Polsce. 21,15 Pogadanka muzyczna. 21,25 Tr. II-ej części koncertu symfon. z Filharmonji Warsz. 22,30 Recytacje poezji. 22,45 Nauki wielkopostne. 23,00 Wiadomości meteorol. dla komunik. lotniczej.

Willa w ogrodzie sucha, zdrowa, okolona świerkami

BEZ PODATKÓW.

4 pokoje z kuchnią, Taraz, Hol.

Do sprzedania — tania na dogodnych warunkach. Ewent. do wdzierżawienia

Tamże piękne parcele ogrodowe

(17-letnie drzewka owocowe).

Wiadomość: Lekarz-Dentysta MICHAŁ GREJNIEC w Częstochowie II Aleja 23.

Sygnatura 704/34.

Obwieszczenie

o licytacji ruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Częstochowie IV-go rewiru Stefan Stodółkiewicz mający kancelarję w Częstochowie, przy ulicy Najśw. Marji Panny Nr. 55, na podstawie art. 602 K. P. C. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 1 maja 1935 roku, o godz. 11-ej w Błachowni, gminy Dźbów, powiatu częstochowskiego, odbędzie się licytacja ruchomości, należących do Maurycego vel Moszka Mittelmana, składających się z maszyny-heblarki z przystawką i 3-ech fest-metrów desek sosnowych, oszacowanych na łączną sumę zł. 1120. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Częstochowa, dnia 8 kwietnia 1935 r.

Komornik St. Stodółkiewicz.

Na żądanie ojca wziął był Roman dłuższą wycieczkę po kraju.

W czasie tej podróży u jednego z podolskich obywateli, poznał Roman państwa Sarzyckich i córkę ich pannę Zenobję.

Posiadali oni niegdyś znaczny majątek na Podolu, który jednak zmuszeni byli sprzedać. Mieszkali w Ośniolowie w niniejszej swej posiadłości, a chociaż stosunkami pokrewieństwa połączeni byli niemal z całą szlachtą podolską, komunikowali się z nią coraz rzadziej i w wyjątkowych tylko wypadkach tu przybywali.

Szlachta podolska patrzyła na nich krzywem okiem, wśmiewała ją po cichu, ale przy tem naśladowała jak mogła umiała, podziwiając w duchu pański ton i wykwiłtne obyczaje.

Roman słuchał tych informacyj z roztargnieniem, bo całą jego uwagę pochłonęła panna Zenna Zenobja. Od pierwszego wejrzenia uczyniła ona na nim niezwykle wrażenie.

Na szarem tle dość powszednich postaci odbijała jak zjawisko. Wysoka, smukła blondynka, miała ruchy powolne, miękkie, wejrzenie niezmiernie łagodne cudownych ciemno-błękitnych oczu.

Mówiła mało i powolnie, a często, z roztęgnięciem, jakby myśl jej, odzwana od chwili obecnej, bujała w przestworzu, w niedostępnych zwykłym śmiertelnikom krainach.

Roman, silnie zainteresowany, zbliżył się do niej i mówił z nią zaczął, o ta rozmowa zwiędła jeszcze doznane wrażenie.

Czar, rzucony na Romana błękitnymi oczami panny Zenobji był tak silny, że nie dostrzegł on w jej słowach przesady, w wykształceniu powierzchowności w zapale sztucznej egzaltacji.

d. c. n.